N°. 201. 1862.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

DINGSDAG 26 AUGUSTUS.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, *den 25sten Augustus.*

(Staatsblad n°. 164.) *WET van den 8sten Augustus* 1862, *houdende opheffing der slavernij in de kolonie* Suriname.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het welbegrepen belang der kolonie *Suriname* de opheffing der slavernij vordert;

En willende tevens voorzien in de middelen tot behoud en zooveel mogelijke uitbreiding van den landbouw en de nijverheid in die kolonie,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Iste HOOFDSTUK.

Algemeene grondslagen.

Art 1. De slavernij in de kolonie *Suriname* is opgeheven op den *éérsten* Julij 1863.

Art. 2. Aan de eigenaren van slaven wordt, ter zake van de opheffing der slavernij, tegemoetkoming toegekend.

Art. 3. De krachtens art. 1 vrijgemaakten staan van den 1sten Julij 1863 onder een bijzonder toezigt van den Staat, voor den tijd van hoogstens *tien* jaren.

Art. 4. De vrije kolonisatie van *Suriname* wordt van staatswege aangemoedigd.

Voor den aanvoer van vrije arbeiders in *Suriname* worden van staatswege premien uitgeloofd gedurende hoogstens *vijf* jaren na afkondiging dezer wet.

Het gezamenlijk bedrag dier premien kan de som van *een millioen* gulden niet te boven gaan.

De voorwaarden, welker vervulling noodig is om aanspraak op uitbetaling dier premien te verkrijgen, worden door Ons vastgesteld, en het toezigt, op den aanvoer door de Regering te houden, wordt door Ons geregeld.

IIde HOOFDSTUK.

Van de tegemoetkoming.

Art. 5. Binnen *dertig* dagen na de afkondiging dezer wet in de kolonie *Suriname*, wordt door alle eigenaren van slaven of hunne gevolmagtigden ter gouvernements-secretarie ingeleverd een borderel van aangifte in duplo, vermeldende:

de namen der plantages waartoe de slaven behooren;

de namen en woonplaatsen der eigenaren, of hunner gevolmagtigden;

de namen, het geslacht, den ouderdom, het bedrijf of beroep en de godsdienst der hun toebehoorende slaven, met opgaaf dergenen, die regt op manumissie hebben verkregen, en van de zoodanigen, die door de bevoegde commissie gerangschikt zijn onder de *suspecten* van besmetting door de ziekten van melaatschheid en elephantiasis.

Van de inlevering van dit borderel wordt een bewijs aan den inleveraar uitgereikt.

Art. 6. Bij verzuim van de eigenaren of hunne gevolmagtigden om het in art. 5 vermelde borderel binnen den gestelden termijn in te leveren, wordt het van gouvernementswege opgemaakt, en komen de daarvoor gemaakte kosten voor rekening van den nalatige.

Art. 7. De borderellen van aangifte, bedoeld in de beide voorgaande artikelen, worden, binnen een door den Gouverneur van *Suriname* te bepalen korten termijn, van gouvernementswege vergeleken met de aanwezige slaven en, zooveel noodig, met de registers.

Art. 8. De tegemoetkoming voor slaven, onverschillig of zij tot plantages en gronden behooren, of als particuliere slaven bekend staan, en zonder onderscheid van ouderdom of geslacht, wordt bepaald op f 300 voor ieder hoofd. Voor slaven, die regt op manumissie hebben verkregen, op f 60 voor ieder hoofd.

Art. 9. Voor tegemoetkoming komen niet in aanmerking:

a. slaven, die wegens besmetting uit de zamenleving zijn of moeten worden verwijderd. Ten aanzien van hen, die volgens de voorschriften der publicatie van den 7den September 1830 (*Gouvernementsblad* n°. 13) zijn, of naar aanleiding van de verificatie, bedoeld in art. 7, nader mogten worden verklaard verdacht van met eene der daarbij aangeduide kwalen te zijn besmet, blijft de beslissing omtrent de toekenning eener tegemoetkoming opgeschort. De tegemoetkoming wordt niet toegekend indien de lijder binnen het jaar na de afkondiging dezer wet in de kolonie *Suriname* niet door de bij art. 9 der hiervoren genoemde publicatie aangeduide commissie is gezond verklaard;

b. slaven, die weggeloopen of vermist zijn langer dan *ééne* maand vóór den dag der verificatie, bij art. 7 bedoeld;

c. tot dwangarbeid veroordeelde slaven, wier straftijd binnen *vier* jaren na den 1sten Julij 1863 *niet* is geëindigd;

d. kinderen, uit slavinnen geboren na de afkondiging dezer wet in *Suriname.*

Art. 10. De tegemoetkoming strekt niet slechts voor den persoon van den slaaf, maar ook voor zijne kleederen, klein en pluimvee en alle roerende goederen, die volgens koloniaal gebruik geacht worden hem in het bijzonder toe te behooren.

Deze goederen worden zijn eigendom.

Art. 11. In overeenstemming met de volgens art. 7 geverifieerde borderellen van aangifte, wordt van de te verleenen tegemoetkoming een staat opgemaakt, die gedurende *dertig* dagen na afloop van den bij evengemeld artikel bedoelden termijn, ter gouvernements-secretarie tot inzage van de belanghebbenden wordt nedergelegd.

Art. 12. Bijaldien de eigenaren of hunne gevolmagtigden zich met dien staat niet kunnen vereenigen, wordt hun vrijgelaten, binnen *veertien* dagen na den termijn bij het vorig artikel bepaald, bij deurwaarders-exploit verzet aan te teekenen ter gouvernements-secretarie, met vermelding der gronden van bezwaar.

Art. 13. Binnen *veertien* dagen na de aanteekening wordt, op straffe van verval, het verzet, door hem die het heeft gedaan, bij dagvaarding tegen de eerstkomende teregtzitting voor het geregtshof der kolonie *Suriname* gebragt.

Ten dage dienende worden over en weder de sustenuen mondeling toegelicht, zonder het ministerie van procureurs en zonder schriftelijke conclusien.

Het hof doet ten spoedigste daarna uitspraak, ten ware het een nader onderzoek mogt bevelen, waartoe een termijn moet worden gesteld.

De uitspraak van het hof is voor geen hooger beroep vatbaar.

Art. 14. De tegemoetkoming, bij art. 8 bedoeld, wordt binnen *drie* maanden na de opheffing der slavernij aan den eigenaar of zijnen gevolmagtigde voldaan.

De betaling geschiedt in wissels, gulden voor gulden, af te geven door den Gouverneur op den Minister van Kolonien en betaalbaar ééne maand na zigt bij de Nederlandsche Bank te *Amsterdam*, of wel, voor zoover verlangd wordt en de koloniale kas daartoe naar het oordeel van den Gouverneur bij magte is, te *Paramaribo* in wettig betaalmiddel.

Art. 15. In geval van geschillen over eigendomsregten op slaven, of wanneer derden aanspraak maken op het bedrag der tegemoetkoming, of op een gedeelte daarvan, wordt de voldoening van het geheel uitgesteld tot dat partijen het eens zijn of dat het geschil bij eindvonnis is uitgewezen.

Art. 16. Het regt op de krachtens deze wet vastgestelde tegemoetkoming gaat verloren ten aanzien van de sommen, welke binnen *vier* jaren na de opheffing der slavernij niet zijn opgevorderd.

Art. 17. De opgaven, verklaringen, kwijtingen en verdere administrative stukken, welke ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk worden vereischt, zijn niet onderworpen aan de belasting van het zegel.

IIIde HOOFDSTUK.

Van het bijzonder toezigt van den Staat.

Art. 18. Het bijzonder toezigt van den Staat over de vrijgemaakten wordt opgedragen aan bezoldigde ambtenaren, wier werkkring en bevoegdheid worden geregeld bij algemeene verordening.

Die ambtenaren mogen geen beheer voeren over plantages of eenig geldelijk belang hebben bij eenige onderneming op *Suriname.*

Art. 19. Het staatstoezigt heeft de strekking om de bij deze wet vrijgemaakten te beschermen en op te leiden tot het familie- en maatschappelijk leven:

door het weren van lediggang en het regelen der verpligting tot arbeid, zoomede

door bevordering van het school- en godsdienstig onderwijs;

door het voorschrijven van de middelen tot ondersteuning der hulpbehoevenden en de verpleging der zieken;

voorts in het algemeen door het nemen van maatregelen, welke in het belang der vrijgemaakten of in dat der publieke orde noodig zijn.

Art. 20. De Gouverneur van *Suriname* is bevoegd vrijgemaakten, die zich door zedelijk gedrag en arbeidzaamheid gunstig onderscheiden, van het staatstoezigt te ontslaan.

IVde HOOFDSTUK.

Van de vrijgemaakten.

Art. 21. De vrij te maken slaven nemen eenen geslachtsnaam aan, onder welken zij, zooveel doenlijk familie'sgewijze, worden ingeschreven in daartoe bestemde registers.

Van die inschrijving wordt hun een bewijs afgegeven, vermeldende: het nommer van inschrijving, den naam en de voornamen en den datum van geboorte of den vermoedelijken ouderdom.

De Gouverneur der kolonie draagt zorg dat de inschrijving geschied zij bij de opheffing der slavernij.

Art. 22. Het gewoon burgerlijk en strafregt is op de vrijgemaakten toepasselijk, behoudens de uitzonderingen, die het staatstoezigt gedurende den tijd, dien zij daaronder verkeeren, noodzakelijk maakt.

Art. 23. De vrijgemaakten worden beschouwd als ingezetenen der kolonie

Eerst na de opheffing van het staatstoezigt treden zij in het volle genot van het burgerregt, behoudens voldoening aan de deswege bestaande bepalingen.

Art. 24. Gezette arbeid is verpligtend voor alle onder het bijzonder staatstoezigt geplaatsten, overeenkomstig de navolgende bepalingen:

A. *Voor hen die op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest:*

§ 1. dat allen, van den ouderdom van en met 15 tot en met 60 jaren, gehouden zijn, om overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van plantage-arbeid met planters of landbouwondernemers te hunner keuze;

§ 2. dat die overeenkomsten ten overstaan van den ambtenaar bedoeld in art. 18, en overeenkomstig de deswege vast te stellen verordeningen, worden gesloten voor niet minder dan *één* jaar en niet meer dan *drie* jaren;

§ 3. dat de Gouverneur de bevoegdheid heeft om, in zoover hij dit tot handhaving van rust en orde noodig oordeelt, gedurende de twee eerste jaren na de invoering dezer wet, de keuze [illegible] tot het sluiten van overeenkomsten te beperken tot de divisie of het district, waarin zij op den 1sten Julij 1863 zijn gevestigd;

§ 4. dat zij, die binnen *drie* maanden na de opheffing der slavernij geene overeenkomsten hebben gesloten, door de zorg van het bestuur worden te werk gesteld op gouvernements-plantages, of bij werken van algemeen nut;

§ 5. dat zij, die ouder dan *zestig* jaren zijn, blijven bij de gezinnen waartoe zij behooren, even als kinderen beneden *vijftien* jaren, die in elk geval hunne moeders volgen;

§ 6. dat de in de vorige paragraaph bedoelde ouden en kinderen gehouden zijn, naar hunne krachten en bekwaamheden, tegen een daaraan geëvenredigd loon, hunne diensten te verleenen aan den huurder of planter, met wien het hoofd van het gezin of de moeder der kinderen, de overeenkomst heeft gesloten.

B. *Voor hen, die niet op plantages of gronden gevestigd of gewoonlijk werkzaam zijn geweest:*

§ 1. dat zij, even als de gewezen plantage-slaven, van den ouderdom van en met 15 tot en met 60 jaren, gehouden zijn om overeenkomsten te sluiten tot het verrigten van arbeid of diensten met personen te hunner keuze;

§ 2. dat die overeenkomsten ten overstaan van den ambtenaar, bedoeld in art. 18, en overeenkomstig de deswege vast te stellen verordeningen, worden gesloten voor niet minder dan *drie* maanden en niet meer dan *een* jaar voor arbeid of diensten in de stad; indien zij zich voor plantagewerkzaamheden verbinden, zijn de bepalingen der §§ 2, 5 en 6 van de onderafdeeling A op hen toepasselijk;

§ 3. dat aan hen, die ten genoegen van dien ambtenaar bewijzen op zich zelven eenig beroep, ambacht of bedrijf te kunnen uitoefenen ter voorziening in eigen behoeften en in die van hun gezin, daartoe de bevoegdheid wordt verleend tegen betaling van het patentregt, dat bij algemeene koloniale verordening op het uit te oefenen beroep, ambacht of bedrijf wordt geheven. Van de verleende bevoegdheid wordt jaarlijks het schriftelijk bewijs hernieuwd.

§ 4. dat zij, die binnen *drie* maanden na de opheffing der slavernij geene overeenkomsten hebben gesloten, en zij die krachtens de hun verleende bevoegdheid, om op zich zelven te staan, geen beroep, ambacht of bedrijf uitoefenen, door de zorg van het bestuur, naar gelang hunner krachten en geschiktheid, worden te werk gesteld bij gouvernements-plantages, of bij werken van algemeen nut;

§ 5. dat zij, die ouder dan *zestig* jaren zijn, en kinderen van *twaalf* tot *vijftien* jaren, in verhouding hunner krachten en bekwaamheden, ligten arbeid verrigten;

§ 6. dat kinderen tot en met den ouderdom van *twaalf* jaren niet van de moeders mogen gescheiden worden, terwijl kinderen van 12- tot 15jarigen ouderdom ook gescheiden van de moeder arbeiden.

Vde HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Art. 25. Het godsdienstig en schoolonderwijs wordt van staatswege aangemoedigd en zooveel mogelijk ondersteund.

Art. 26. Tot het bezitten en dragen van wapenen kan aan de onder staatstoezigt geplaatsten en de volgens deze wet aan te voeren veld- en plantage-arbeiders, alleen in bijzondere omstandigheden vergunning worden verleend.

Art. 27. Met uitzondering van strafarbeid wordt alle arbeid op gouvernements-plantages of bij werken van algemeen nut tegen loon verrigt, dat, even als de arbeid zelf, van gouvernementswege bij tarief wordt geregeld.

De bepalingen van dat tarief gelden ook voor plantage-arbeid ten behoeve van andere personen, ingeval bij overeenkomst geene andere bedingen zijn gemaakt.

Een werkdag wordt berekend op *acht* uren arbeids in het veld of *tien* uren arbeids binnen de gebouwen; en

een werkjaar op *drie honderd* werkdagen.

Art. 28. Wanneer voor militaire en andere transporten ten behoeve van de algemeenen dienst, of voor werken van algemeen nut, geen vrijwilligers tegen billijk loon kunnen worden verkregen, is het bestuur bevoegd, om de onder het bijzonder staatstoezigt geplaatsten van en met 15- tot en met 60jarigen ouderdom, zoowel als alle andere veld- en plantage-arbeiders, daartoe op te roepen.

Art. 29. Lediggang en zwerverij zijn strafbaar volgens de bestaande en nader vast te stellen algemeene verordening.

Art. 30. De eigenaren zijn verpligt, om nog gedurende uiterlijk *drie* maanden na de opheffing der slavernij, huisvesting te verleenen aan de zoodanigen hunner gewezen slaven, die daarin niet hebben kunnen voorzien. Zij kunnen zich echter van die verpligting ontslaan door betaling der kosten van huisvesting elders, ten genoegen van den met het staatstoezigt belasten ambtenaar.

Daarentegen zijn die vrijgemaakten gehouden tot het verrigten van minstens *vier* dagen arbeid per week, ten behoeve van dengene, bij wien zij inwonen.

Art. 31. Het te werk stellen of huisvesten van hen, die onder staatstoezigt zijn geplaatst, zonder wettige overeenkomsten, is strafbaar met geldboete, invorderbaar bij lijfsdwang, overeenkomstig daaromtrent te maken algemeene verordeningen.

Art. 32. Van wege het bestuur wordt gezorgd, dat er voor hen, die onder staatstoezigt zijn geplaatst, gelegenheid zij tot geneeskundige hulp en verzorging van zieken:

op de plantages, door verordeningen, regelende de verpligting der huurders, om te voorzien in behoorlijke ziekenlocalen en in voldoende geneeskundige behandeling en verpleging;

en elders, door het daarstellen, voor zooveel noodig, van hospitalen.

Zij, die krachtens bestaande verordeningen wegens besmettelijke ziekten uit de zamenleving zijn verwijderd, worden voortdurend op kosten der kolonien in daartoe bestemde inrigtingen verpleegd.

Art. 33. Op den huurder van onder staatstoezigt geplaatsten rust de verpligting om voor hen en hunne gezinnen te voorzien in geschikte woningen, en voorts om aan hen de vereischte gronden ten gebruike af te staan tot het telen van voedingsmiddelen voor eigen behoefte; alles overeenkomstig nader vast te stellen verordening.

Art. 34. De vrijgemaakten, die niet op plantages zijn te werk gesteld, voorzien voor eigen rekening in huisvesting en geneeskundige behandeling, zoo van hen zelven als van hun gezin, indien bij het sluiten der overeenkomst tot werk of dienst niet anders is bedongen.

Art. 35. Het bestuur belast zich, zooveel noodig, met de huisvesting en verpleging van onverzorgde weezen en andere hulpbehoevenden.

Ter tegemoetkoming in de uitgaven hiervoor gevorderd, zijn de vrijgemaakten die in de termen vallen overeenkomsten te sluiten, alle veld- en plantage-arbeiders en zij die volgens art. 24 B, § 3. als patentpligtigen beschouwd worden, aan eene jaarlijksche belasting onderworpen, de mannen van f 3 en de vrouwen van f 1,50.

Deze belasting wordt bij den aanvang van het jaar door de huurders in 's lands kas gestort, en in den loop des jaars door hen van het loon der arbeiders ingehouden; en door de patentpligtigen en andere op zich zelf staanden, bij de uitreiking van het bewijs, in bovengemelde § 3 bedoeld.

Art. 36. De straffen op het niet nakomen der overeenkomsten zijn:

voor den huurder, boeten, te verhalen bij lijfsdwang, met of zonder vernietiging van de overeenkomst; in het eerste geval tegen schadeloosstelling, zoo daartoe termen bestaan;

voor den arbeider:

a. boeten, en bij niet-betaling daarvan, korting op loon;

b. strafarbeid aan de openbare werken.

Alles overeenkomstig daarvoor te maken verordening, waarbij tevens de bevoegde regter aangewezen en de wijze van procederen omschreven wordt.

Art 37. De Gouverneur van *Suriname* behoudt in buitengewone gevallen de bevoegdheid, hem toegekend bij art. 78 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie *Suriname*, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 9 Augustus 1832, n°. 89 (*Gouvernementsblad* n°. 13).

Art. 38. Uitgaven, uit deze wet voortvloeijende, worden niet gedaan, dan nadat de daartoe vereischte sommen bij de wet zijn toegestaan.

Art. 39 Jaarlijks, te beginnen over 1863, wordt door Onzen Minister van Kolonien aan de Staten-Generaal gezonden een verslag omtrent de uitvoering, aan de tegenwoordige wet gegeven.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 8sten Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Kolonien,
G. H. UHLENBECK.

Uitgegeven den *achttienden* Augustus 1862.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(Staatsblad n°. 165.) WET van den 8sten Augustus 1862, *houdende opheffing der slavernij op de eilanden Curaçao, Bonaire, Aruba, St. Eustatius, Saba en St. Martin* (*Nederl ged.*).

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het welbegrepen belang der kolonie *Curaçao* en onderhoorigheden de opheffing der slavernij vordert,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemeene grondslagen.

Art. 1. De slavernij in de kolonie *Curaçao* en onderhoorigheden is opgeheven op den *éérsten* Julij 1863.

Art. 2. Aan de eigenaren van slaven wordt, ter zake van de opheffing der slavernij, tegemoetkoming toegekend.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Van de tegemoetkoming.

Art. 3. Binnen *dertig* dagen na de afkondiging dezer wet, op elk der eilanden, wordt door alle eigenaren van slaven of hunne gevolmagtigden, op *Curaçao* ter koloniale secretarie en op de overige eilanden aan de Gezaghebbers, ingeleverd een borderel van aangifte in duplo, vermeldende:

de namen der plantages, waartoe de slaven behooren;

de namen en woonplaatsen der eigenaren of hunner gevolmagtigden;

de namen, het geslacht, den ouderdom, het bedrijf of beroep en de godsdienst der hun toebehoorende slaven, met opgaaf dergenen, die regt op manumissie hebben verkregen.

Van de inlevering van dit borderel wordt een bewijs aan den inleveraar uitgereikt.

Art. 4. Bij verzuim van de eigenaren of hunne gevolmagtigden om het in art. 3 vermelde borderel binnen den gestelden termijn in te leveren, wordt het van gouvernementswege opgemaakt, en komen de daarvoor gemaakte kosten voor rekening van den nalatige.

Art. 5. De borderellen van aangifte, bedoeld in de beide voorgaande artikelen, worden, binnen een door den Gouverneur op *Curaçao* en door de Gezaghebbers op de overige eilanden te bepalen korten termijn, van

gouvernementswege vergeleken met de aanwezige slaven en, zooveel noodig, met de registers.

Art. 6. De tegemoetkoming voor de slaven, zonder onderscheid van ouderdom of geslacht, wordt bepaald als volgt:

a. voor die op *Curaçao*, *Bonaire*, *Aruba*, *St. Eustatius* en *Saba* voor ieder hoofd op f 200;

b. voor die op *St. Martin* (N. G.) voor ieder hoofd op f 30;

c. voor die, welke regt op manumissie hebben verkregen:
voor die sub *a* op f 50 voor ieder hoofd;
» » » *b* » niets.

Art. 7. Voor tegemoetkoming komen niet in aanmerking:

a. slaven, die wegens besmetting uit de zamenleving zijn verwijderd. Ten aanzien van hen, die krachtens de uitspraak eener daartoe door den Gouverneur te benoemen commissie van *drie* geneeskundigen zijn verdacht verklaard met de kwalen van lepra en elephantiasis te zijn besmet, blijft de beslissing omtrent de toekenning eener tegemoetkoming opgeschort. De tegemoetkoming wordt niet toegekend indien de lijder binnen het jaar na de afkondiging dezer wet op de verschillende eilanden niet door de commissie is gezond verklaard.

b. slaven, die weggeloopen of vermist zijn, langer dan *ééne* maand vóór den dag der verificatie bij art. 5 bedoeld;

c. tot dwangarbeid veroordeelde slaven, wier straftijd binnen *vier* jaren na den 1sten Julij 1863 niet is geëindigd;

d. kinderen, uit slavinnen geboren na de afkondiging dezer wet op de verschillende eilanden.

Art. 8. De tegemoetkoming strekt niet slechts voor den persoon van den slaaf, maar ook voor zijne kleederen, klein en pluimvee en alle roerende goederen, die volgens koloniaal gebruik geacht worden hem in het bijzonder toe te behooren.

Deze goederen worden zijn eigendom.

Art. 9. In overeenstemming met de volgens art. 5 geverifieerde borderellen van aangifte, wordt van de te verleenen tegemoetkoming een staat opgemaakt, die gedurende *dertig* dagen na afloop van den bij evengemeld artikel bedoelden termijn, op *Curaçao* ter koloniale secretarie en op de overige eilanden op het bureau van den Gezaghebber, tot inzage van de belanghebbenden wordt nedergelegd.

Art. 10. Bijaldien de eigenaren of hunne gevolmagtigden zich met dien staat niet kunnen vereenigen, wordt hun vrijgelaten, binnen *veertien* dagen na den termijn, bij het vorig artikel bepaald, bij deurwaarders-exploit verzet aan te teekenen, op *Curaçao* ter koloniale secretarie en op de overige eilanden bij de Gezaghebbers, met vermelding der gronden van bezwaar.

Art. 11. Binnen *veertien* dagen na de aanteekening wordt, op straffe van verval, het verzet door hem, die het gedaan heeft, bij dagvaarding tegen de eerstkomende teregtzitting gebragt: voor *Curaçao*, *Bonaire* en *Aruba* bij de regtbank op eerstgemeld eiland; voor *St. Eustatius* en *Saba* bij de regtbank op *St. Eustatius*; en voor *St. Martin* (Nederlandsch gedeelte) bij de regtbank aldaar.

Ten dage dienende worden, over en weder, de sustenuen mondeling, zonder het ministerie van procureur en zonder schriftelijke conclusien, toegelicht.

De regtbank doet ten spoedigste daarna uitspraak, ten ware zij een nader onderzoek mogt bevelen, waartoe een termijn moet worden gesteld.

De uitspraak van de regtbank is voor geen hooger beroep vatbaar.

Art. 12. De tegemoetkoming, bij art. 6 bedoeld, wordt op elk der betrokken eilanden binnen *drie* maanden na de opheffing der slavernij aan den eigenaar of zijnen gevolmagtigde voldaan.

De betaling geschiedt in wissels, gulden voor gulden, af te geven, door den Gouverneur van *Curaçao* en onderhoorigheden voor *Curaçao*, *Bonaire* en *Aruba*, door den Gezaghebber van *St. Eustatius* voor dat eiland, en voor *Saba*, en voor *St. Martin* (Nederlandsch gedeelte) door den Gezaghebber aldaar, op den Minister van Kolonien en betaalbaar *één* maand na zigt bij de Nederlandsche Bank te *Amsterdam*, of wel, voor zoover verlangd wordt en de kas daartoe naar het oordeel van den Gouverneur of de Gezaghebbers voornoemd bij magte is, op elk der eilanden, in wettig betaalmiddel.

Art. 13. In geval van geschillen over eigendomsregten op slaven, of wanneer derden aanspraak maken op het bedrag der tegemoetkoming of op een gedeelte daarvan, wordt de voldoening van het geheel uitgesteld tot dat partijen het eens zijn of tot dat het geschil bij eindvonnis is uitgewezen.

Art. 14. Het regt op de krachtens deze wet vastgestelde tegemoetkoming gaat verloren ten aanzien van de sommen, welke binnen *vier* jaren na de opheffing der slavernij niet zijn opgevorderd.

Art. 15. De opgaven, verklaringen, kwijtingen en verdere administrative stukken, welke ingevolge de bepalingen van dit hoofdstuk worden vereischt, zijn niet onderworpen aan de belasting van het zegel.

DERDE HOOFDSTUK.

Van de vrijgemaakten.

Art. 16. De vrij te maken slaven nemen eenen geslachtsnaam aan, onder welken zij, zooveel doenlijk familie'sgewijze, worden ingeschreven in daartoe bestemde registers.

Van die inschrijving wordt hun een bewijs afgegeven, vermeldende: het nommer van inschrijving, den naam en de voornamen en den datum van geboorte of den vermoedelijken ouderdom.

De Gouverneur op *Curaçao* en de Gezaghebbers op de overige eilanden dragen zorg, dat die inschrijving geschied zij bij de opheffing der slavernij.

Art. 17. Het gewoon burgerlijk en strafregt is op de vrijgemaakten toepasselijk.

Art. 18. De vrijgemaakten worden beschouwd als ingezetenen der kolonie.

Zij genieten de bijzondere bescherming van het bestuur.

VIERDE HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Art. 19. Het godsdienstig en schoolonderwijs wordt van staatswege aangemoedigd en zooveel mogelijk ondersteund.

Art. 20. Tot het bezitten en dragen van wapenen kan aan de vrijgemaakten alleen in bijzondere omstandigheden vergunning worden verleend.

Art. 21. Lediggang en zwerverij zijn strafbaar volgens vast te stellen algemeene verordening.

Art. 22. De eigenaren zijn verpligt, om nog gedurende uiterlijk *drie* maanden na de opheffing der slavernij, huisvesting te verleenen aan de zoodanigen hunner gewezen slaven, die daarin niet hebben kunnen voorzien. Zij kunnen zich echter van die verpligting ontslaan door betaling der kosten van huisvesting elders, ten genoegen van het bestuur.

Daarentegen zijn die vrijgemaakten gehouden tot het verrigten van minstens *vier* dagen arbeid per week, ten behoeve van dengene bij wien zij inwonen.

Art. 23. Het bestuur belast zich zooveel noodig, met de huisvesting en verpleging van onverzorgde weezen en andere hulpbehoevenden.

Art. 24. De Gouverneur van *Curaçao* behoudt in dringende gevallen de bevoegdheid, hem toegekend bij art. 63 van het Reglement op het beleid der regering in de kolonie *Curaçao* en onderhoorigheden, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 27 Januarij 1848, nº. 51 (*Publicatieblad* nº. 276).

Art. 25. Uitgaven, uit deze wet voortvloeijende, worden niet gedaan dan nadat de daartoe vereischte sommen bij de wet zijn toegestaan.

Art. 26. Binnen *één* jaar, gerekend van den 31sten Julij 1863, wordt door Onzen Minister van Kolonien aan de Staten-Generaal gezonden een verslag omtrent de uitvoering aan de tegenwoordige wet gegeven.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Wiesbaden, den 8sten Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Kolonien,
G. H. UHLENBECK.

Uitgegeven den *twee en twintigsten* Augustus 1862.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(Staatsblad nº. 167.) BESLUIT *van den* 14*den Augustus* 1862, *houdende vernietiging eener uitspraak van Gedeputeerde Staten van* Gelderland, *in zake van Nationale militie.*

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 19den Mei jl., nº. 283, 4de afd., betreffende een verzoek van *Jan Geesink* te Borculo, vader van *Willem Geesink*, lotling van de ligting der nationale militie van 1861, bij Ons in beroep komende van de uitspraak van Gedeputeerde Staten der provincie *Gelderland*, van den 19den Maart jl., nº. 29, waarbij de uitspraak van den militieraad in het 2de militiedistrict van die provincie, van den 11den van die maand vernietigd en *Willem Geesink* voor de dienst aangewezen is;

Den Raad van State gehoord (advies van den 27sten Junij jl., nº. 1);

Op de nadere voordragt van Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken, van den 11den Augustus 1862, nº. 250, 4de afd.;

Overwegende:

dat de loteling *Willem Geesink* is de tweede van drie zonen, waarvan de oudste in het jaar 1858 voor de militie heeft geloot;

dat deze, door zijn getrokken nummer, niet behoorde onder de opgeroepenen voor het *gewoon* contingent tot het volbrengen van eenen vijfjarigen diensttijd, maar slechts opgeroepen werd om, overeenkomstig art. 15 der wet van den 8sten Januarij 1817 (*Staatsblad* nº. 1) te worden ingelijfd voor het *buitengewoon* contingent, ter vervanging van eenen loteling van de ligting van het jaar 1856, die bij het corps ontbrak;

dat des adressants oudste zoon derhalve, volgens art. 2 der wet van den 27sten April 1820 (*Staatsblad* nº. 11), regt had op ontslag uit de dienst in het jaar 1861, in welk jaar de ontbrekende loteling, dien hij verving, zijnen diensttijd zou hebben volbragt;

dat de wet hem dus slechts tot eene *drie*jarige dienst verpligtte;

dat hij deze dienst deed volbrengen door eenen plaatsvervanger;

dat volgens art. 50, 6º. en 7º. der wet van den 19den Augustus 1861 (*Staatsblad* nº. 72), vrijstelling wegens broederdienst wordt verleend, wanneer de broeder of zijn plaatsvervanger, na *drie* jaren bij de militie te hebben gediend, ten gevolge van eene uitspraak van den militieraad of van Gedeputeerde Staten, uit de dienst is ontslagen;

dat de wet alzoo in beginsel vaststelt, dat eene *drie*jarige dienst bij de militie van eenen loteling, die tot geene langere dienst was verpligt, voldoende is tot vrijstelling van zijnen broeder;

dat het onverschillig is, of de bepaling der dienst tot *drie* jaren een gevolg was van inlijving, krachtens de vorige wetten voor het *buitengewoon* contingent ter vervanging van eenen ontbrekenden, dan van eene uitspraak van den militieraad of Gedeputeerde Staten krachtens de tegenwoordige wet;

dat in beide gevallen de wet tot geene langere dienst verpligtte en aan de voorwaarde, om vrijstelling aan den broeder te kunnen verleenen, ook in het eerste geval, voldaan is;

dat derhalve de loteling *Willem Geesink*, des adressants tweede zoon, wegens de volbragte *drie*jarige dienst bij de militie door den plaatsvervanger van zijnen ouderen broeder, krachtens art. 50, 6º. en 7º., der wet van den 19den Augustus 1861 (*Staatsblad* nº. 72), regt heeft op vrijstelling van de militie, en de uitspraak van Gedeputeerde Staten der provincie *Gelderland*, waarbij hij voor de dienst is aangewezen, alzoo strijdig is met de wet;

Gelet op art. 104 der militiewet,

Hebben goedgevonden en verstaan, de uitspraak van Gedeputeerde Staten der provincie *Gelderland* van den 19den Maart 1862, nº. 29, te vernietigen en den loteling *Willem Geesink*, uit de gemeente *Borculo*, wegens broederdienst van de militie vrij te stellen.

Onze Minister van Binnenlandsche Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Wiesbaden, den 14den Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.

Uitgegeven den *vijf en twintigsten* Augustus 1862.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

(Staatsblad nº. 168.) *BESLUIT van den 14den Augustus 1862, waarbij de gemeente* Willemstad (Noordbrabant) *wordt aangewezen als losplaats voor steenkolen bij invoer langs* den Rhijn *en* de Schelde.

WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onzen Minister van Finantien, van den 9den Augustus 1962, nº. 76, in- en uitgaande regten;

Herzien het Koninklijk besluit van den 10den December 1822 (*Staatsblad* nº. 50),

Hebben goedgevonden en verstaan:

Bij uitbreiding van gemeld besluit de gemeente *Willemstad* (*Noordbrabant*) aan te wijzen als losplaats voor steenkolen bij invoer langs *den Rhijn* en *de Schelde*.

Onze voornoemde Minister is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Wiesbaden, den 14den Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Finantien,
G. H. BETZ.

Uitgegeven den *vijf en twintigsten* Augustus 1862.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
DE KOCK.

---

13 Aug. 1862, nº. 58. WIJ WILLEM III, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordragt van Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Oorlog, van den 4den Augustus 1862, nº. 265, 4de afdeeling, en van den 9den Augustus 1862, nº. 56 B, betreffende den loteling *Adriaan van Veggel*, van de ligting der nationale militie van 1861, uit de gemeente *Oosterhesselen*, ingelijfd bij het 8ste regement infanterie;

Overwegende:

dat deze loteling, als eenige wettige zoon, tevens eenig kind, in 1861 regt had op de vrijstelling, toegekend bij art. 16 der wet van den 27sten April 1820 (*Staatsblad* nº. 11);

dat, ware hem die vrijstelling in 1861 verleend, hij in 1862, op grond van art. 47, 3º., en van art. 190 der wet van den 19den Augustus 1861 (*Staatsblad* nº. 72), regt op vrijstelling voor altijd had kunnen doen gelden;

dat hij de vrijstelling in 1861 wel bij den militieraad aanvroeg, doch dat het bewijsstuk, tot staving van zijn regt gevorderd, niet bij dien raad werd overgelegd,

dat uit het gedaan onderzoek is gebleken, dat dit verzuim hoofdzakelijk aan onvoldoende medewerking van den burgemeester der gemeente *Oosterhesselen*, en het daaraan is te wijten dat deze loteling voor de dienst werd aangewezen en verstoken bleef van de vrijstelling waarop hij wettig regt had;

dat het alzoo niet billijk zou zijn hem voor het begaan verzuim te doen boeten;

Gezien de tweede zinsnede van art. 127 der wet van den 19den Augustus 1861 (*Staatsblad* nº. 72),

Hebben goedgevonden en verstaan:

aan den loteling *Adriaan van Veggel*, van de ligting der nationale militie van 1861, uit de gemeente *Oosterhesselen*, ingelijfd bij het 8ste regement infanterie, ontheffing van de werkelijke dienst voor zijnen geheelen diensttijd te verleenen.

Onze Ministers van Binnenlandsche Zaken en van Oorlog zijn belast met de uitvoering van dit besluit, dat in de *Staats-courant* zal worden geplaatst.

Wiesbaden, den 13den Augustus 1862.

WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
THORBECKE.
De Minister van Oorlog,
J. W. BLANKEN.

Bij Zijner Majesteits besluit van den 16den Augustus, nº. 62, is aan mr *J. P. P.* baron *van Zuylen van Nyevelt*, Zijner Majesteits kamerheer in buitengewone dienst, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen van groot-officier der orde van het Legioen van Eer.

Bij besluit van den 23sten Augustus, nº. 60, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

1º. op hun verzoek eervol ontslag te verleenen:

aan den heer *K. Laan* jr., als oud waarsman bij het ambacht der vier Noorder koggen (Noordholland);

aan den heer *R. T. Spriensma*, als gecommitteerde in het dijksbestuur van den Engwierumerpolder (Friesland);

aan den heer *E. H. Boer*, als schepper van de schepperij Zuidbroek, ressorterende onder het Termunter-Zylvest (Groningen);

2º. te benoemen:

tot heemraad van den polder Oud-Heinenoord (Zuidholland), den heer *P. van Dalen*;

tot dijkgraaf van den polder het Zuiderland, gemeente Oude Tonge (Zuidholland), den heer *H. Heestermans*;

tot heemraad van het Nieuweland van Goidschalxoord, genaamd de Bosschen, gemeente Heinenoord (Zuidholland), den heer *G. Vink*;

tot gezworen van den polder de Oude Stad, gemeente Stad aan 't Haringvliet (Zuidholland), den heer *J. Braber*;

tot dijkgraaf van den polder de Nieuwe Stad, gemeente Stad aan 't Haringvliet (Zuidholland), den heer *L. Braber*;

tot dijkgraaf van den Melopolder (Zeeland), den heer *P. Verhaegen*;

tot gezworen van den Vlooswijkpolder (Zeeland), den heer *P. Dieleman*;

tot gezworen van den Katsepolder (Zeeland), den heer *D. de Looff*;

tot schout van de gecombineerde polders Breukeleveen, Tienhoven en de Weerkampen van de Loosdrecht (Utrecht), den heer *G. D. Duuring*.

Bij Zr. Ms. besluit van den 23sten Augustus, nº. 66, is benoemd tot referendaris bij het Departement van Justitie, mr. *A. A. de Pinto*, regter-plaatsvervanger in de arrondissements-regtbank en advocaat te 's Gravenhage.

Bij Zr. Ms. besluiten van den 23sten Augustus, nº. 63 en 67, zijn benoemd:

tot raadsheer in het provinciaal geregtshof in Gelderland, mr. *C. P. Henny*, thans regter in de arrondissements-regtbank te Arnhem; en

tot procureur-generaal bij het provinciaal geregtshof in Gelderland, mr. *J. F. Pringle*, thans advocaat-generaal bij gemeld staf, zijnde hij tevens tijdelijk belast met de functien van directeur van politie in Gelderland.

Bij Zr. Ms. besluit van den 23sten Augustus, nº. 68, zijn benoemd:

tot advocaat-generaal bij het provinciaal geregtshof in Gelderland, mr. *J. M. Smits*, thans substituut-officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te Arnhem;

tot substituut-officier bij de arrondissements-regtbank te Arnhem, mr *J. J. de Meijier*, thans substituut-officier bij de arrondissements-regtbank te Nijmegen; en

tot substituut-officier bij de arrondissements-regtbank te Nijmegen, mr. *J. J. van Meerbeke*, advocaat te Utrecht.

Bij Zr. Ms. besluiten van den 23sten Augustus, nº. 62, 64 en 65, zijn benoemd:

tot griffier bij het kantongeregt te Horst, mr. *B. M. Swart*, advocaat te Maastricht;

tot griffier bij het kantongeregt te Oudenbosch, mr. *S. T. A. van der Heyden*, thans regter-plaatsvervanger bij de arrondissements-regtbank en advocaat te Breda; en

tot substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank te Maastricht, mr. *F. H. J.* baron *de Bieberstein Rogalla Zawadsky*, advocaat aldaar.

Bij Koninklijke besluiten van 21 Julij en 15 Augustus zijn benoemd tot ontvangers:

der directe belastingen en accijnsen te Valkenburg c. a. de heer *J. F. Ghysens*, thans ontvanger der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Simpelveld;

der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen te Simpelveld c. a. de heer *W. Laatsman*, thans surnumerair der directe belastingen enz. te Maastricht.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij beschikking van den 23sten Augustus 1862, is aan de heeren *W. Neef*, *C. J. H. Malingré*, *A. H. Malingré* en *C. M. Malingré*, allen te Heusden, vergunning verleend om hunne stoombootdienst tot vervoer van goederen tusschen Heusden en Rotterdam ook tot vervoer van personen te mogen bezigen.

Bij beschikking van den 25sten Augustus heeft de Minister van Binnenlandsche Zaken bepaald, dat de verkiezing van een lid voor de Tweede Kamer der Staten-Generaal in het kiesdistrict Gorinchem, welke moet plaats hebben ten gevolge van het door jhr. mr. P. J. Elout van Soeterwoude met den 15den September aanstaande genomen ontslag, zal geschieden op Dingsdag den 16den September aanstaande, en dat, zoo eene herstemming noodig is, deze zal plaats hebben op Dingsdag den 30sten September daaraanvolgende.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,

In aanmerking nemende, dat ten gevolge van bestaande vacatures, met ingang van 1 November eerstkomende, tot de benoeming van ten minste *drie* Rijksopzigters van den Waterstaat van de 4de klasse zal moeten worden overgegaan,

Brengt ter kennis van de belanghebbenden:

1º. Zij, die wenschen benoemd te worden tot Rijksopzigter van den Waterstaat van de 4de klasse, op eene jaarwedde van *zeven honderd gulden* (f 700), zullen zich aan een vergelijkend onderzoek moeten onderwerpen. Het wordt afgelegd voor eene commissie, door den Minister te benoemen.

2º. Om tot dat onderzoek te kunnen worden toegelaten moet men zich vóór of op den 15den September eerstkomende bij het Departement van Binnenlandsche Zaken hebben aangemeld met een *op zegel* geschreven adres, bevattende naauwkeurige opgave van naam, voornamen en woonplaats. Bij het adres moeten worden overgelegd bewijsstukken ten blijke dat de adressant is:

a. Nederlander;

b. geboren in de jaren 1832—1841; de tijdelijke opzigters van den Waterstaat bij de Rijks- of provinciale werken in dienst, mogen een hoogeren ouderdom dan *dertig* jaren hebben bereikt;

c. van een gezond ligchaamsgestel, zonder gebreken, met name doofheid, bijziendheid of ook andere, welke hinderlijk zijn in het loopen, klimmen en dergelijke ligchaamsbewegingen en ongeschikt maken voor de dienst van Opzigter. De verklaring af te geven door een erkend geneesheer, wiens handteekening door het gemeentebestuur zijner woonplaats moet zijn gewaarmerkt;

d. van onberispelijk gedrag. De verklaring af te geven door of van wege het bestuur der vaste woonplaats van den adressant.

3º. Het onderzoek zal plaats hebben te 's Gravenhage in een der localen van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken.

De belanghebbenden die zich zullen hebben aangemeld worden door den Voorzitter der Commissie opgeroepen.

4º. De mededingenden moeten blijken geven van ervaren te zijn in:

a. het schrijven van zeer leesbaar schrift;

b. het maken van een opstel of rapport in de Nederduitsche taal over eenig opgegeven onderwerp, zonder grove fouten tegen stijl en taal:

c. het naauwkeurig en vlug rekenen, zoo met geheele getallen als met gewone en tiendeelige breuken;

d. het Nederlandsche stelsel van maten en gewigten;

e. de beginselen der meetkunst, zooveel noodig is tot het berekenen van oppervlakten en inhouden, gelijk bij de uitvoering van werken en het opmaken der berekening van kosten te pas komt;

f. het gebruik van de eenvoudige meetinstrumenten, zoo als het meetkruis, het astrolabium en de boussole;

g. het uitbakenen op het veld van regte en gebogen rigtingen;

h. het in kaart brengen van het opgemeten terrein, het regtlijnig teekenen en de leer der schalen;

i. het waterpassen op den horizon en met de eenvoudigste daartoe dienende instrumenten;

k. de kennis van de meest gebruikelijke bouwstoffen, hare eigenschappen en gebreken;